

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 147/25

Люксембург, 25 ноември 2025 г.

Решение на Съда по дело C-713/23 | Wojewoda Mazowiecki

Гражданство на Съюза: държава членка е длъжна да признае брака между двама граждани на Съюза от един и същ пол, законно сключен в друга държава членка, където те са упражнили свободата си на движение и пребиваване

Двама полски граждани, сключили брак в Германия, искат актът им за брак да бъде пререгистриран в полския регистър за гражданско състояние, за да бъде бракът им признат в Полша. Компетентните органи им отказват това по съображението, че полското право не разрешава брака между лица от един и същ пол. Попитан по този въпрос от национална юрисдикция, Съдът счита, че отказът да се признае брак между двама граждани на Съюза, законно сключен в друга държава членка, където те са упражнили свободата си на движение и пребиваване, противоречи на правото на Съюза, тъй като нарушава тази свобода, както и правото на зачитане на личния и семейния живот. Следователно държавите членки са длъжни да признават, за целите на упражняването на правата, предоставени от законодателството на Съюза, брачния статут, придобит законно в друга държава членка. Съдът подчертава обаче, че това задължение не предполага въвеждането на брака между лица от един и същ пол във вътрешното право. Освен това държавите членки разполагат със свобода на преценка при избора на начините за признаване на такъв брак. Все пак, когато държава членка избере да предвиди един-единствен начин за признаване на браковете, сключени в друга държава членка, като например чрез пререгистриране на акта за брак в регистъра за гражданско състояние, тя е длъжна да прилага този начин и към браковете, сключени между лица от един и същ пол.

През 2018 г. двама полски граждани, пребиваващи в Германия, един от които е и германски гражданин, сключват брак в Берлин. Поради желанието си да отидат да живеят в Полша като семейна двойка, те искат техният акт за брак, съставен в Германия, да бъде пререгистриран¹ в полския регистър за гражданско състояние, за да може бракът им да бъде признат в Полша. Това искане е отхвърлено по съображението, че полското право не разрешава брак между лица от един и същ пол. При това положение пререгистрирането на въпросния акт за брак би нарушило основните принципи, залегнали в полския правен ред.

Съпрузите обжалват този отказ. Сезиран с въпросното дело, Върховният административен съд на Полша се обръща към Съда. Полският съд иска да се установи дали националната правна уредба, която не позволява да се признае сключеният в друга държава членка брак между лица от един и същ пол, нито актът за брак да се пререгистрира за тази цел в регистъра за гражданско състояние, е съвместима с правото на Съюза².

Съдът припомня, че макар правилата за брака да са от компетентността на държавите членки, при упражняването на тази компетентност те са длъжни да спазват правото на Съюза. Като граждани на Европейския съюз обаче въпросните съпрузи са свободни да се движат и да пребивават на територията на държавите членки и имат право да водят нормален семеен живот при упражняването на тази свобода и при завръщането си в тяхната държава членка по произход. По-конкретно, **когато изградят семеен живот в приемаща държава членка, и по-специално като сключат брак, те трябва да бъдат сигурни, че ще**

могат да го продължат при завръщането си в тяхната държава по произход.

Отказът да се признае бракът между двама граждани на Съюза от един и същ пол, законно сключен в друга държава членка, където те са упражнили свободата си на движение и пребиваване, може да предизвика сериозни неудобства от административен, професионален и частен характер, като принуди съпрузите да живеят като несемейни лица в тяхната държава членка по произход.

Ето защо **Съдът постановява, че такъв отказ противоречи на правото на Съюза**. Той нарушава не само свободата на движение и пребиваване, но и основното право на зачитане на личния и семейния живот³.

Според Съда **задължението за признаване** не накърнява националната идентичност и не застрашава обществения ред в държавата членка, от която произхождат съпрузите. Всъщност то **не означава, че тази държава трябва да предвиди в националното си право брака между две лица от един и същ пол**.

Освен това **държавите членки разполагат със свобода на преценка при избора на начините за признаване на такъв брак** и пререгистрирането на чуждестранния акт за брак е само един от възможните начини. Съдът обаче подчертава, че тези начини не трябва да правят такова признаване невъзможно или прекомерно трудно, нито да дискриминират еднополовите двойки поради тяхната сексуална ориентация, както е случаят, когато националното право не предвижда за тези двойки начин за признаване, еквивалентен на предоставения на хетеросексуалните двойки.

Следователно, **тъй като пререгистрацията е единственото средство, предвидено в полското право**, за да може сключен в друга държава членка брак да бъде действително признат от административните органи, **Полша е длъжна да го прилага без разлика** както към браковете, сключени между лица от един и същ пол, така и към браковете между лица от различен пол.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст на съдебното решение и евентуално резюмето му](#) се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от обявяването на решението могат да се намерят на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Поддържайте връзка!

¹ Пререгистрацията на чуждестранен документ за гражданско състояние се състои във вярно и дословно прехвърляне на неговото съдържание в полския регистър за гражданско състояние. Така в резултат от пререгистрацията възниква полски акт за гражданско състояние, отделен от първоначалния акт, който има същата доказателствена сила като актовете за гражданско състояние, съставени в Полша.

² Член 20 и член 21, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 7 и член 21, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

³ Това право е предвидено в член 7 от Хартата на основните права и има същия смисъл и обхват като правото, гарантирано в член 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. В това отношение Съдът сочи по-специално решение от 12 декември 2023 г. по дело *Przybyszewska* и др. *с/у* Полша, в което Европейският съд по правата на човека постановява, че Полша не е изпълнила своето конкретно задължение да въведе правна рамка, която позволява признаването и защитата на еднополовите двойки.